

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 12. 4. 2023
sp. zn. Zin 51/2023

J. M.
XY,
XY
ID DS: XY

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážený pane,

Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 5. 4. 2023 Vaši žádost o poskytnutí informace, sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“), v následujícím znění:

„I. Vážení, já, /.../ (dále jen „Žadatel“), tímto zdvořile žádám výše nadepsaný soud ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, o poskytnutí usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 3. 1999, sp. zn. 22 Cdo 233/99, ve kterém Nejvyšší soud přijal a odůvodnil závěr, že řízení o vypořádání bezpodílového spoluvlastnictví manželů (BSM) je řízením, ve kterém mají účastníci na obou stranách sporu jak postavení navrhovatele, tak i postavení odpůrce (iudicium duplex). Tato skutečnost se projevuje zejména tím, že podáním návrhu je uplatněno i právo odpůrce na vypořádání BSM soudem, a tudíž i jeho právo na soudní ochranu v této věci; uplatnění jeho práva by nadále bránila překážka litispendence. Proto je v případě návrhu na vypořádání BSM třeba navrhovatelem ve smyslu § 96 o. s. ř. rozumět jak navrhovatele, tak i odpůrce. Z toho důvodu je třeba k účinnosti zpětvzetí žaloby souhlas žalovaného, a to i v případě, že ke zpětvzetí došlo dříve, než začalo jednání. Nejvyšší soud na toto vyžádané usnesení rovněž sám odkázal ve svém novějším usnesení ze dne 28. 8. 2018, sp. zn. 22 Cdo 2858/2018-198

II. Informace přednostně žádám poskytnout v elektronické formě do níže uvedené datové schránky. V případě potřeby se na mne můžete obrátit i pomocí dále uvedeného telefonního čísla a emailu.“

Podle § 15 odst. 3 informačního zákona „Pokud povinný subjekt poskytuje informaci formou kopie dokumentu, z něhož vyloučil pouze osobní údaje nebo informace, které jsou bankovním nebo obchodním tajemstvím a které získal při postupech podle správního, daňového nebo kontrolního řádu, nemusí vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti.“

Povinný subjekt rekapituluje, že projednávanou žádostí bylo požadováno poskytnutí rozhodnutí v „plné“ podobě (tj. včetně osobních údajů), jelikož v jejím textu nebyla náležitost anonymizace (pseudonymizace) uvedena. Povinný subjekt tak části žádosti nemohl vyhovět, konkrétně v rozsahu chráněných osobních údajů, které není možné poskytnout.

Povinný subjekt nicméně na základě nedávno provedené novelizace informačního zákona dospěl k závěru, že není nezbytně nutné přistoupit k vydání správního rozhodnutí, kterým by projednávanou žádost částečně odmítal v rozsahu osobních údajů, jelikož s účinností od 1. 1. 2023 byl do § 15 informačního zákona doplněn nový odstavec 3, který stanovuje možnost poskytnutí kopie dokumentu, který byl anonymizován, přičemž povinný subjekt „nemusí vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti“. Povinný subjekt tak pouze uvádí, že je k projednávané žádosti poskytováno předmětné rozhodnutí v pseudonymizované podobě.

Povinný subjekt Vám požadované rozhodnutí zaslá v příloze předkládaného sdělení.

Závěrem povinný subjekt dodává, že všechna rozhodnutí Nejvyššího soudu jsou od roku 2002 dostupná v pseudonymizované podobě na webu Nejvyššího soudu www.nsoud.cz I z dřívějších let je část rozhodnutí dostupná na uvedeném webu (zveřejňování soudních rozhodnutí z různých agend probíhalo postupně). Před podáním informační žádosti je tak vždy vhodné se přesvědčit, zda konkrétní rozhodnutí nebylo v minulosti již zveřejněno. Starší rozhodnutí, která nejsou na webu Nejvyššího soudu zveřejněná, jsou dosažitelná právě přes možnost podání žádosti podle informačního zákona. V tomto případě nicméně platí, že jimi musí Nejvyšší soud aktuálně disponovat – platí zejména pro dokumenty s datem do roku 1992, které Nejvyšší soud převzal po svém právním předchůdci – Nejvyšším soudu ČSFR. Vzhledem k plynutí skartačních lhůt v budoucnu bude i dále narůstat počet ročníků, u nichž uplyne jejich skartační lhůta – ty jsou stanoveny individuálně pro jednotlivé agendy, u soudních dokumentů nejčastěji 20 – 30 let. K tomu srovnejte mj. znění zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě, ve znění pozdějších předpisů. Pokud nedošlo ke skartaci dokumentů, mohou být i nadále uloženy v Národním archivu v Praze. V případě žádostí o dokumenty, které se již nebudou nacházet v dispozici Nejvyššího soudu, nebude jiná možnost, než takovou žádost odložit pro nedostatek působnosti povinného subjektu.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti poskytnutím informací podle § 14 odst. 5 písm. d) informačního zákona je možné na základě § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Lhůta pro podání stížnosti začíná běžet následující den po dni doručení poskytnutých informací. Stížnost se podává Nejvyššímu soudu, který ji k rozhodnutí předloží Úřadu pro ochranu osobních údajů, pokud stížnosti sám zcela nevyhoví.

S pozdravem

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Příloha: 22 Cdo 233_99.pdf